

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

фінансової системи в Україні на сьогодні можна розглядати щонайменше у двох аспектах. По-перше, як сукупність фінансово-правових інститутів, кожний з яких сприяє утворенню і використанню фондів грошових коштів, а, по-друге, як сукупність державних органів та установ, що здійснюють фінансову діяльність.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Воронова Л. К. Фінансове право України : підручник / Л. К. Воронова. – К. : Прецедент, Моя книга, 2006. – 448 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і гол. ред. В.Т. Бусел]. – К. ; Ірпінь : Перун, 2002. – 1440 с.
3. Webster's Revised Unabridged Dictionary. – Chicago : The University of Chicago, 1913. – р. 1465.
4. Фінансова енциклопедія / О.П. Орлюк, Л.К. Воронова, І.Б. Заверуха ; [за заг. ред. О.П. Орлюк]. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 472 с.
5. Опарін В.М. Фінансова система України (теоретико-методологічні аспекти): автореф. дис. ... доктора ек. наук: 08.04.01 / Опарін В.М.; КНЕУ імені Вадима Гетьмана. – Київ, 2006. – 33 с.).
6. Євроінтеграційний розвиток фінансової системи України / [за ред. І. Я. Чугунова]. – К.: Акад.фін.упр., 2009. – 471 с
7. Мэнкью Н.Г. Принципы экономики / Мэнкью Н.Г.. – СПб: Питер Ком, 1999. – 784 с.
8. Боди З. Финансы / Боди З., Мертон Р.К.; [пер. с англ.] – М.: Издательский дом «Вильямс», 2008. – 592 с.

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Титарев В.І.

*студент V курсу юридичного факультету
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Гаруст Ю.В.

*д.ю.н., доцент кафедри АППФЕБ юридичного факультету
Сумського державного університету*

Будь-яка держава має свою унікальну фінансову систему. Вона визначається правовим режимом, економічним становищем, теоретичними засадами а також станом розподільчих процесів в даній країні. Фінансова система України за останні роки зазнала істотних змін, але велика їх частина не має відповідного відображення у законодавстві. Україні необхідна чітка адміністративна та правова основи управління податково-бюджетною сферою.

Фінансову систему можна розглядати як сукупність органів державної влади та місцевого самоврядування, які здійснюють у межах своєї компетенції керівництво фінансовою діяльністю держави та підприємств, установ, організацій, що беруть у ній участь.

Кожна ланка фінансової системи являє собою визначену сферу фінансових відносин, а фінансова система в цілому — сукупність різноманітних сфер фінансових відносин, у процесі яких утворюються і використовуються фонди коштів. Іншими словами, фінансова система - це система форм і методів утворення, розподілу і використання фондів коштів держави і підприємств. [1]

Перед Україною як незалежної, демократичної, соціальної та правової держави постає проблема розбудови власної фінансової системи.

Принципом побудови фінансової системи України є фіскальний федералізм. Цей принцип передбачає здійснення чіткого розмежування функцій управління між різними рівнями фінансової системи при дотримуванні самостійності і відповідальності кожного рівня управління. Управління фінансовою системою можна розділити на три рівні: стратегічне управління, оперативне управління, поточне управління. Стратегічне управління здійснює : Апарат Президента України, Верховна рада України та Кабінет Міністрів України. За оперативне управління відповідають Міністерство фінансів, яке керується законами України, Указами Президента, Декретами Кабінету Міністрів України та нормативними актами. Поточне управління здійснюється регіональними фінансовими органами. Робота фінансової системи здійснюється в тісному зв'язку із діяльністю Національного Банку України [2]. Управління фінансовою системою України здійснюється через фінансову політику. Така концепція фінансової системи України пропонується як підґрунтя для розробки фінансової доктрини держави, яка повинна визначити вплив держави на керування рухом ВВП у процесі розподілу його вартості.

Основним завданням органів управління фінансовою системою є забезпечення злагодженості у функціонуванні окремих сфер і ланок фінансових відносин. Це досягається за рахунок чіткого розмежування функцій і повноважень між фінансовими органами.

Головну роль в управлінні фінансами в Україні, і в інших державах також, посідає Міністерство фінансів. Саме тому на нього покладені завдання загального управління всією фінансовою системою нашої країни.

Розмежування повноважень і функцій між органами Міністерства фінансів здійснюється за регіональним принципом, зокрема як і в Державній контрольно-ревізійній службі і Державному казначействі. Регіональні фінансові органи мають систему подвійного підпорядкування. Вертикально вони підпорядковані відповідному фінансовому органу (наприклад, районні фінансові відділи — обласному фінансовому управлінню). Горизонтально фінансові органи підпорядковані місцевим органам управління, тобто входять до складу відповідних державних адміністрацій.

Державна контрольно-ревізійна служба спеціалізується на здійсненні фінансового контролю. Вона здійснює ревізії фінансових органів з питань складання і виконання бюджету, фінансово-господарської діяльності підприємств і організацій державного сектора. Також вона є органом державного контролю за ефективним і цільовим використанням бюджетних асигнувань.

Державне казначейство створено з метою забезпечення повного і своєчасного виконання Державного бюджету. Розмежування повноважень між регіональними органами в частині фінансування видатків здійснюється за ознаками важливості того чи іншого об'єкта фінансування і місця його розташування.

Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади, який ухвалює закони, в тому числі з фінансових питань, також затверджує Державний бюджет України та вносить зміни до нього; здійснює контроль за виконанням Державного бюджету України; приймає рішення щодо звіту про його виконання.

Рахункова палата України забезпечує позавідомчий контроль за складанням і виконанням бюджету держави, аналіз бюджетної політики держави, контроль у сфері державного кредиту, контроль з позицій макроекономічного фінансового регулювання і дійовості фінансової політики. Вона робить відповідні висновки і дає рекомендації з питань фінансової діяльності органів управління. Рахункова палата може проводити також ревізійну роботу в різних ланках фінансової системи.

Аудиторські фірми проводять ревізії фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання і надають свої висновки стосовно законності й правильності здійснення фінансових операцій, відповідності ведення бухгалтерського обліку встановленим вимогам, достовірності фінансової звітності, несуть відповідальність за правильність аудиторського висновку.

Національний банк України є головною фінансовою інституцією у сфері грошового ринку. Він здійснює емісію грошей, і регулює грошовий обіг у країні. Важливим завданням Національного банку є організація ефективного функціонування кредитної системи. Проводячи реєстрацію комерційних банків він і видає ліцензії на окремі види банківських операцій (наприклад, валютні операції), і забезпечує проведення міжбанківських розрахунків та кредитування комерційних банків. [3].

Аналізуючи кризові явища у фінансовій і банківській системах України, можна зв'язати їх із загальною соціально-економічною кризою українського суспільства, наслідком якої є зменшення обсягів виробництва, труднощі з реалізацією створеного продукту із-за падіння сукупного попиту, погіршення фінансового стану підприємств, що значною мірою зумовлює неплатежі, породжує інші негативні явища.

Отже, Україна крок за кроком інтегрується до міжнародних фінансових ринків і наслідки глобалізаційних процесів стають дедалі відчутнішими для української фінансової системи. Процес становлення фінансів місцевого самоврядування має супроводжуватися запровадженням сучасної системи фінансового контролю та аудиту фінансових операцій і рахунків органів місцевого самоврядування, це доцільно покласти на Рахункову палату України. Основну частину завдань щодо життєзабезпечення територіальних громад слід покласти на органи місцевого самоврядування. Ці завдання потрібно чітко визначити, і вони мають бути обов'язковими на всій території держави, що забезпечить єдині стандарти якості та рівня життя громадян.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Опарін В. Фінансова система: теоретичні засади та практичні аспекти її розбудови // Фінанси України. - 2003. - № 9. - С. 49-51
2. Суганяка М. Місце і роль державного Ощадного банку у фінансовій системі України // Фінанси України. - 2001. - № 5. - С. 122-126
3. Проблеми та перспективи розвитку фінансової системи України // Вісник Національного банку України. - 1997. - № 11. - С. 32-34

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ МЕТОДИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ, СПРЯМОВАНІ НА ЗАХИСТ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ КРАЇНИ

Трофименко Б. Ю.

*студент V курсу юридичного факультету
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Гаруст Ю.В.

*д.ю.н., доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету
Сумського державного університету*

Сучасна корупція це не одноразове явище, а системність протиправних кримінальних, адміністративних, дисциплінарних проступків, які направлені на підірив економічного ладу в країні з метою збагачення осіб, які мають певний вплив на суспільство. Можна навіть стверджувати, що корупція – це такий собі